

[Forsvarsministeren.]

have både sin stemme og sin medindflydelse sikret på forhånd.

Jeg vil gerne tilføje, at det efter alt, hvad der allerede nu foreligger, er muligt, at der mellem cheferne for de danske styrker og general Eisenhower kan indskydes et mellemled, f. eks. i form af en regional øverstkommanderende for det nordlige område, den nordeuropæiske region. Det må i denne forbindelse erindres, at Sydnorge og Danmark i hvert fald ud fra en sø- og luftmilitær betragtning vil udgøre et sammenhængende hele. Imidlertid er på mange måder tiden endnu ikke moden til at træffe beslutninger af denne karakter. For den danske regering gælder det, at den for sit vedkommende må afvente forsvarskommissionens og den høje rigsdags stillingtagen til, hvorledes de danske værn skal opbygges i fremtiden. Også på interallieret side vil endnu en del overvejelser og undersøgelser; bl. a. i den nyoprettede stab for general Eisenhower, være påkrævet, ligesom spørgsmålet om Vesttysklands deltagelse fremdeles ikke har fundet sin afgørelse. Men jeg har ikke villet undlade overfor dette høje ting, ligesom jeg gjorde det overfor det andet høje ting, i dag at henlede opmærksomheden på disse perspektiver, der kan komme til at spille ind under drøftelserne i den kommende tid og overfor de problemer, som vi successivt kan komme til at tage stilling til her i Danmark.

Om den øverstkommanderendes opgaver vil jeg også gerne tillade mig at gøre et par korte bemærkninger. General Eisenhower, der jo er udnævnt til øverstkommanderende, vil have til opgave i fredstid at sikre, at de styrker, der stilles til rådighed for det fælles forsvar, såvel i fred som i krig er således organiseret, udrustet og trænet, at de vil kunne arbejde sammen på løsningen af de fælles opgaver. Den øverstkommanderende for Europahæren kan i fredstid gøre henstillinger vedrørende disse forhold til de forskellige landes regeringer, men det er fastslået udtrykkeligt, at den endelige afgørelse af, om disse henstillinger skal følges, forbliver hos de myndigheder i vedkommende land, som det i henhold til landets forfatning påhviler at træffe afgørelser på de her berørte områder. Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på det meget omdisku-

terede spørgsmål, som har været nævnt fra forskellig side, spørgsmålet om tjenestetidens længde, og andre dermed beslægtede spørgsmål. Med hensyn til de styrker, der er tildelt den øverstkommanderende i fredstid, vil han have og bør han have en vis kontrol med den højere uddannelse af sådanne nationale styrker, ligesom de enkelte lande naturligvis må give den øverstkommanderende en vis inspektionsret med hensyn til uddannelsen af de styrker, som er reserveret til hans kommando i tilfælde af krigsudbrud, men som ikke er under hans kontrol i fredstid. Heroverfor vil jeg gerne fremhæve, at det helt afgørende i forbindelse med disse problemer er den kendsgerning, at det i afsnittet om fredstidsbeføjelserne for den øverstkommanderende udtrykkeligt er anført, at de nationale myndigheder, når de overvejer henstillinger fra den øverstkommanderende, vil handle i overensstemmelse med deres respektive forfatninger og parlamentariske regler. Det er jo imidlertid naturligt, som det også er udtrykt i den af folketingsudvalget afgivne betænkning, at eventuelle henstillinger fra den øverstkommanderende bør gøres til genstand for en nøje og velvillig overvejelse, idet det er af betydning for forsvarsstyrkerne og for Danmark, at de tropper, som landet stiller til rådighed, står mål med de krav, som andre landes tropper opfylder.

Jeg vil gerne allerede på nuværende tidspunkt også overfor det høje landsting, som jeg gjorde det overfor det høje folketing, gøre opmærksom på, at jeg forudser, at den nye kommandoorganisation for Vesteuropa, der nu skal skabes under den øverstkommanderende, og som man i øjeblikket indenfor de pågældende organer forhandler om, kan komme til at nødvendiggøre visse ændringer i den i fjor i maj måned vedtagne forsvarslov, forsåvidt angår den øverste ledelse af forsvaret i Danmark, navnlig med henblik på spørgsmålet om koordineringen af de beføjelser, den danske forsvarschef vil få, med beføjelserne for den øverstkommanderende for de samlede vesteuropæiske styrker. Imidlertid vil eventuelle ændringer i den danske overkommando bero på den nærmere udformning af kommandoforholdene under den øverstkommanderende for Vesteuropa. Først når dette spørgsmål er afklaret og de nødvendige forhandlinger